

PROCEDURA AWARYJNA W PRZYPADKU SKAŻENIA CHEMICZNEGO

Procedura została opracowana na podstawie zapisów:

- ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1043) – art. 10 ust. 1 pkt 1,
- rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1604 ze zm.).

Cel procedury: Niniejsza procedura ma zapewnić bezpieczeństwo w przypadku skażenia chemicznego w placówce.

Zakres procedury: Niniejsza procedura określa zasady postępowania w przypadku niebezpiecznej sytuacji skażenia chemicznego.

Uczestnicy postępowania – zakres odpowiedzialności

Nauczyciele: świadomi swojej odpowiedzialności za życie i zdrowie powierzonych opiece dzieci, zobowiązani są do postępowania zgodnie z wytycznymi niniejszej procedury w przypadku skażenia chemicznego w placówce.

Pracownicy obsługi: ponoszą współodpowiedzialność za bezpieczeństwo dzieci, zwracają uwagę na polecenia nauczyciela w sytuacji niebezpiecznej sytuacji skażenia chemicznego oraz pomagają w ochronie zagrożonego życia i zdrowia.

OPIS PROCEDURY

Za zagrożenie chemiczne możemy uznać uwolnienie niebezpiecznych dla zdrowia i życia ludzi oraz środowiska pierwiastków chemicznych, ich związków, mieszanin bądź roztworów. Roztwory te mogą występować w środowisku lub powstawać w wyniku działalności człowieka. Zagrożenie skażeniem może wynikać także z korzystania z broni biologicznej – bakteriologicznej (broń B). Broń ta jest wyjątkowo groźna, występują w niej bowiem mikroorganizmy chorobotwórcze odpowiedzialne za plagę chorób wywołanych bakteriami, wirusami lub toksynami (np. ospa prawdziwa, wąglik, ebola).

W sytuacji gdy placówka poweźmie informację o możliwym skażeniu chemicznym bądź biologicznym:

- 1) dyrektor lub inna upoważniona osoba niezwłocznie informuje nauczycieli i pracowników o skażeniu;
- 2) dyrektor lub inna upoważniona osoba jak najszybciej powiadamia odpowiednie służby ratownicze: policję, straż pożarną oraz pogotowie ratunkowe, informując o charakterze potencjalnego zagrożenia;
- 3) w budynku odcina się przepływ świeżego powietrza – najprostszym sposobem są: zamykanie okien, otworów wentylacyjnych i ew. wyłączenie klimatyzacji;
- 4) osoby przebywające na zewnątrz należy ewakuować do budynku (osoby te powinny przemieszczać się pod wiatr lub poprzecznie do kierunku wiatru);
- 5) jeśli skażenie znajduje się w budynku, dyrektor szkoły lub inna osoba go zastępująca przeprowadza ewakuację poza mury zabudowy – w takiej sytuacji kierunek ewakuacji powinien przecinać kierunek wiatru, nigdy nie należy przeprowadzać ewakuacji z wiatrem ani pod wiatr;
- 6) w oczekiwaniu na jednostki ratownicze pracownicy – w miarę możliwości – należy zgromadzić podręczne środki ratownicze, odtrutki i wilgotne tampony do ochrony dróg oddechowych na wypadek wniknięcia środka biologicznego do wnętrza pomieszczeń.

W czasie zdarzenia zaleca się powstrzymanie się od picia, spożywania posiłków oraz prac wymagających dużego wysiłku. Absolutnie zabronione jest palenie papierosów. Jeśli placówka została skażona, należy postępować podobnie do wcześniej opisanej procedury. Konieczne jest powiadomienie dyrektora placówki lub osoby odpowiedzialnej za zarządzanie kryzysowe. Należy jak najszybciej opuścić skażone miejsce w budynku, powinno się zaprzestać sprzątania proszków i cieczy. Aby zapobiec rozprzestrzenianiu się substancji, należy przykryć ją np. kocem.

Jeśli ktokolwiek miał kontakt z substancją, niezwłocznie powinien dokładnie umyć ręce wodą z mydłem, zdjąć ubranie, które miało kontakt z podejrzaną substancją, i włożyć je do plastikowego worka. Nauczyciel/pracownik zobowiązany jest do stworzenia listy osób, które miały kontakt z podejrzaną substancją albo znalazły się w odległości ok. 5 m od niej. Listę należy przekazać policji oraz odpowiednim służbom: straży pożarnej oraz pogotowiu ratunkowemu, z naciskiem na zawarcie w zgłoszeniu informacji o charakterze potencjalnego zagrożenia.